

11/06/2019

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

בית חולים הוא כמו זירת מלחמה, ובמלחמה הזאת כולנו מפסידים. אולי אם נשנה את השם של מערכת הבריאות ל"כיפת ברזל", יתחילו לקחת את החולים ברצינות? א' מספר בגילוי לב איך זה נראה מהצד של צוות הסיעוד:

"אני סטודנט לסיעוד. עובד בבית החולים בתפקיד הזה. אני אגיד לכם את האמת? לא ציפיתי שלעבודה כזאת אני מכניס את עצמי, לסדר יום כזה. האהבה שלי לאנשים ולתת מעצמי עבור אחרים היא גדולה, אבל זה לא הגיוני שאני, בתור סטודנט, כבר נשחק מהמקצוע.

משמרת ערב במיון מתחילה כאילו אני במלחמה. אתם יודעים מה זה חייל בקרב? בשדה 'אויב' ועוין? תחשבו שזה בדיוק ככה. עשרות מטופלים, משפחות ומלא צפופים של מכשירים ברקע, בן משפחה בא ומתלונן שמהבוקר לא החליפו לאמא שלו טיטול, מטופל צורח מכאבים, והמיון? עולה על גדותיו, זו רק ההתחלה! הוא כבר על 150% תפוסה. אני בתור סטודנט רץ ממטופל למטופל, ושלא נדבר על האחים והאחיות שאני לא רחוק מלהיות אחד מהם, שלא מוצאים את עצמם בין המטופל שיש לו חשד לאירוע מוחי לבין המטופל שחוזה פרכוסים במיטה ליד. שני אחים על 25 חולים.

עכשיו תחשבו שוב על חייל במלחמה, חייל אחד מול 12 'אויבים'. המטרה שלי היא שתבינו על ידי ההמחשה ההזויה הזו, שמרוב לחץ במהלך המשמרת, הניסיון לחשוב במהירות ולקבל החלטה מיידית, להכניס מחסנית חדשה לנשק, לדרוך ולירות ולעשות משהו טוב למישהו בעבודה שבחרתי לתת מעצמי בה עבור אלה שזקוקים לי... אז במצב של היום, מה שנשאר לי זה רק לזרוק את הנשק לרצפה, להרים ידיים מול האויבים שלי ולהגיד שאני פורש, אני מרים דגל לבן, כי בממשלה מחליטים שביטחון הוא חשוב יותר כנראה.

אין לי שום צל של ספק בזה, שלא תטעו! בטחון הוא נושא חשוב מאוד ועוד במדינה כמו שלנו שרוויה במלחמות ונמצאת כל יום בסכנה ממשית לאחת כזו. אבל הבריאות? כנראה חשובה פחות. זו מלחמה שמשאירים אותה בצד. היא כנראה לא מלחמה של מדינת ישראל בכללותה, אלא רק של אלה שהיא נוגעת בהם. בהתחלה זה עוטף עזה, אה? אחד כך שדרות, אשקלון... אוי, באר שבע. ואז מה? רק כשזה מגיע לתל אביב הממשלה מחליטה לקום ולשים את האצבע? להפחיד את הצד השני?

מתי במערכת הבריאות יגיע השלב של 'תל אביב'? יגיע יום שתיכנסו למלחמה הזו בבתי החולים, לא מאחל לכם בכלל. אבל חס וחלילה אם כן, אני מאחל לכם שתצאו מנצחים, בזכות צוות שייתן לכם את המיטב, עם הנשק הכי

טוב שלו והציוד הצבאי הכי חזק שמדינת ישראל יכולה לתת לו. שתצאו עם חיוך על הפנים, ארבע גפיים שלמות וללא כל צלקת של בית חולים, נפשית ופיזית.

בתודה, סטודנט לסייעוד במדינת ישראל."

מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"